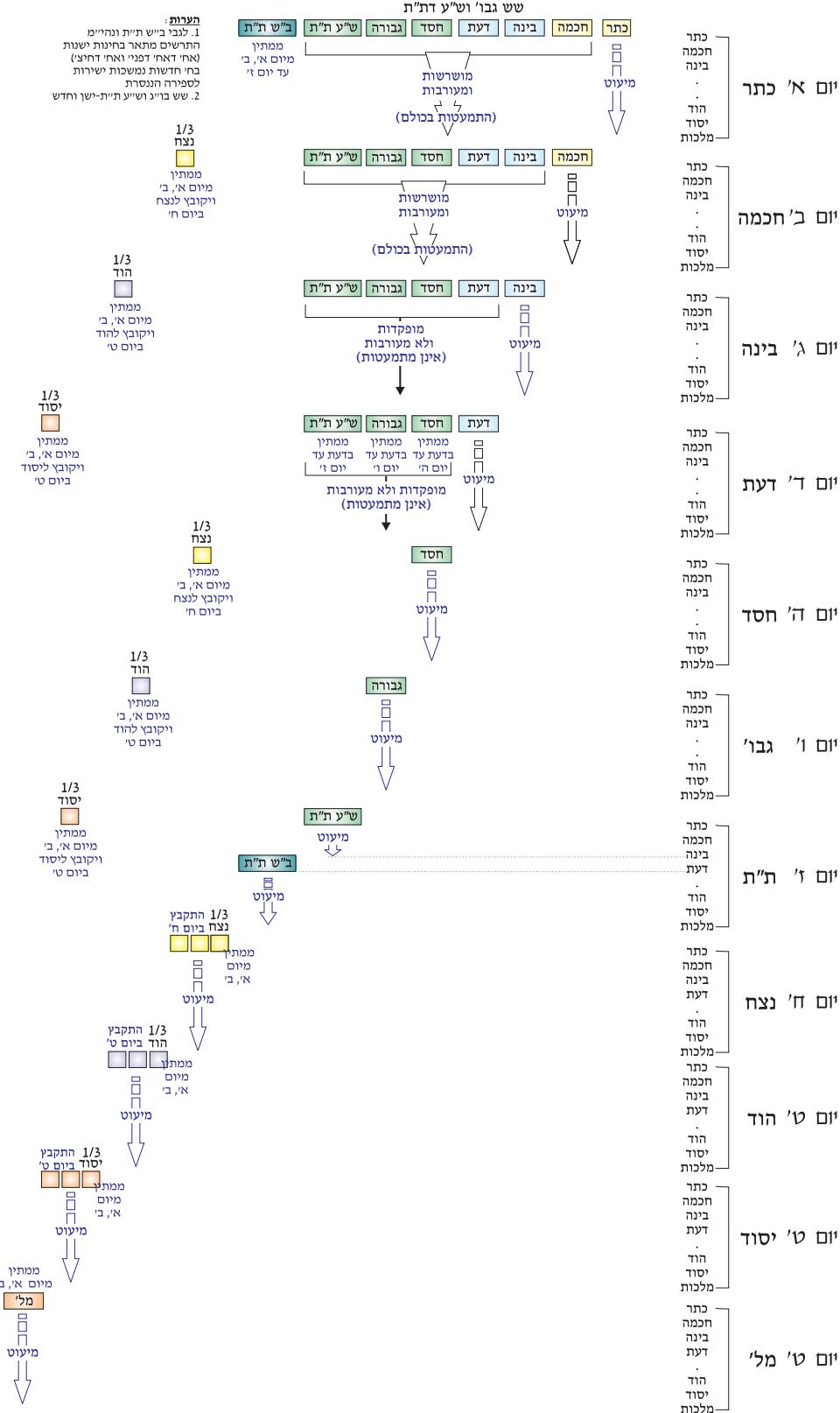

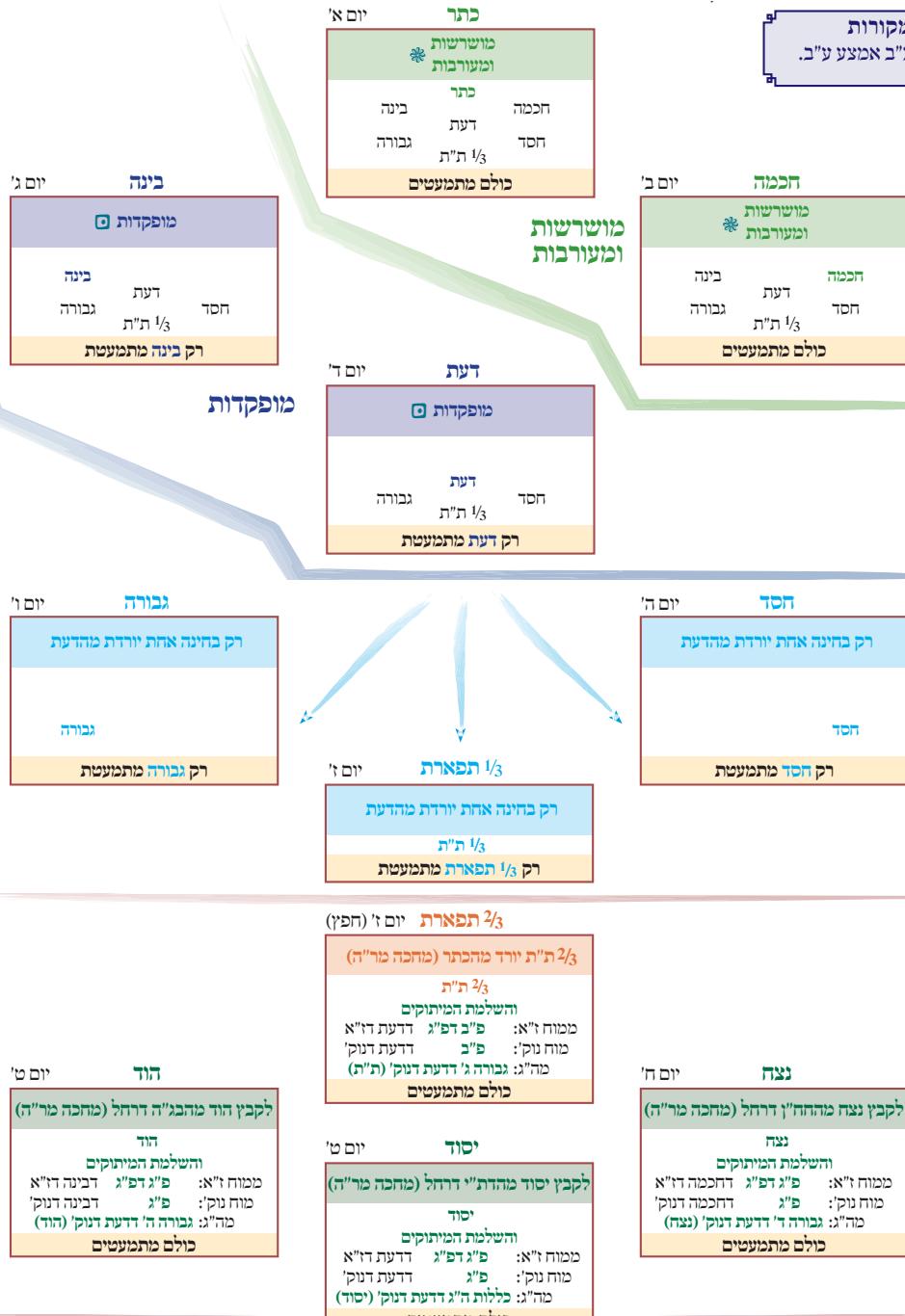
מקורות

ראש השנה - סדר כוונות הנסירה של עשיית

ראש השנה - סדר כוונות הנסירה של עשיית

מקורות
שעה>C דף צ'ב אמצע ע"ב.

* מושרויות ומעורבות:
 ימים א', ב', ג', ח' כתר הפלל.
 ימים ב', ג', ח' כל הפתיר הכללי נשאר ב'ם דכתיר
 הכלילי רוחה, כל השאר מתפרק וורד לפרט דחכינה
 הכלילית, וחוו אותו תולין. לכן כלום מותמעשי.

ט

ט

ט

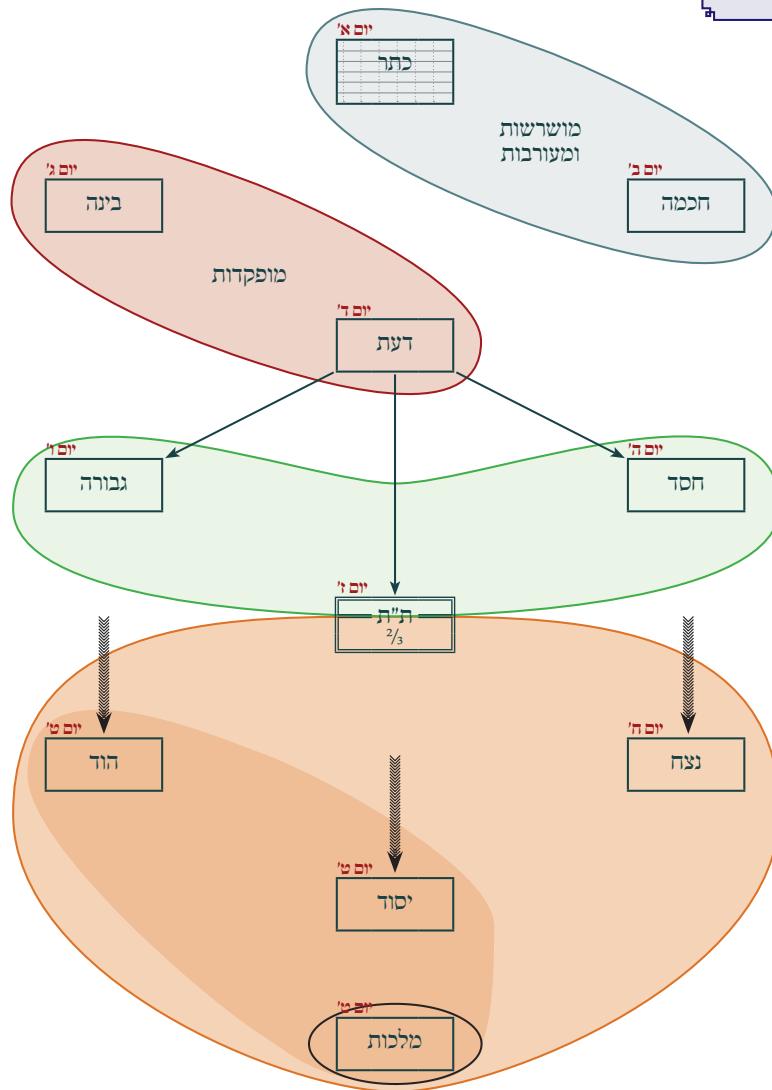
ט

ט

ראש השנה - סדר כוונות הנסירה של עשיית

עشر ספירות כלויות דרכך

מקורות
שיעיה"כ דף צ"ב אמצע ע"ב.

סדר ההתמיטויות השפיע בראחל בזמן הנסירה

- * כתר והכמה: מושרשות (שורש כל הספירות בראש, لكن רואים את כלן), ומעורבות (ערבות, כל הספירות מותמעות).
- * בינה ודעota: מופקdot (פקודן, כל הספירות מעבר, אבל רק הספירה הענchina מותמעת).
- * שאר הספירות (עד שליש עליון דת"ה): לא מופקdot (כל ספירה יורדת לבזקה, ישירות מהדעת).
- * שני שלישי ת"ת נהיה"ם: מכאן ואילך מתחילה לטפל בספירות שנכנסו ישרות לרחל בר"ה (עbor אה' דאה' דבנימיות אה' דבנימיות - שניתה, ההנה"ם של שאר הבחינות - חדשנות - נמשחות עשיי מז"א).
- * שני שלישי ת"ת של שתי הבחינות הישנות, המתינו בכתור דרחל מר"ה (בתיבת "אהבה"), וירודות עכשו למקומן (למי שלישי תחת דרחה).
- * בענין הגה"י של הבחינות הישנות, נכוון שהיא כבר נמצאת במקומה (מר"ה, גנ"ל).
- * המלצות של הבחינות הישנות, נכוון שהיא כבר נמצאת במקומה.
- * לכל הספירות הנ"ל (שנות חדשות) יש חסרון, שלא השתתפו במערכת השופר בר"ה. לנן נצטר לישותם לחם השלמת המתקיים: האות מווין דיא, מוחון דעתך' וה'ג'ונוק'.
- *abisod ומלצות (שאן להם על מה שבסמוך לנו"א), נצטר להבאי שפע מוויד נסף (ארת גבורות נ"ה).
- * פעולות הנסירה מסתימית ביום ט' של עשיית, لكن ביום זה ננסר את ספירות הוד יסוד ומלכות יחד.

דאש השנה - סדר כוונות הנסירה של עשיית

עשרה ספירות פרטיות דכתער הכללי דרחל (מושרשות ומעורבות)

ב' ים א' - אח' דח' דפנימיות, ב' ים ב' - אח' דח' צוניות)

בתיכת זכריו, כל "ס' הפטристית, דו' ספריות עליונות- 1/3- ת"ה (כללוית) דרחה, עבורות מי"ס דלאה לכתור דכתר דרחל, ונורס הכהן דכתור דרחל. בתוכת לויים, יודות ורק ס' הפטристית (של הו' ושיש') לחכמה (זה נקרה המפעיטה) ונורס החכמה וכתר דרחל (הכתרים דכולם שארם ככתור דכתר דרחל). וכן בשאר התיבות, ר' והספריות העליונות- 1/3- ת"ה מושיכות להתקמע, עד שבתיבות חדים נשאר ורק המלצות דכולם במלכות דכתור דרחל. ביבם 'של ר' ד, בתיבת זכריו, עבורות החמש ושלש ספריות עליונות (דכל ביהנות האח') לכתר חכמתה ורחל, ומוטמעות כמו כתר דרחל (בבימ' א').

צ'שר ספירות פרטיות דבינה הכללי דרחהל (ביום ג' דעש"ת - מופקדות)

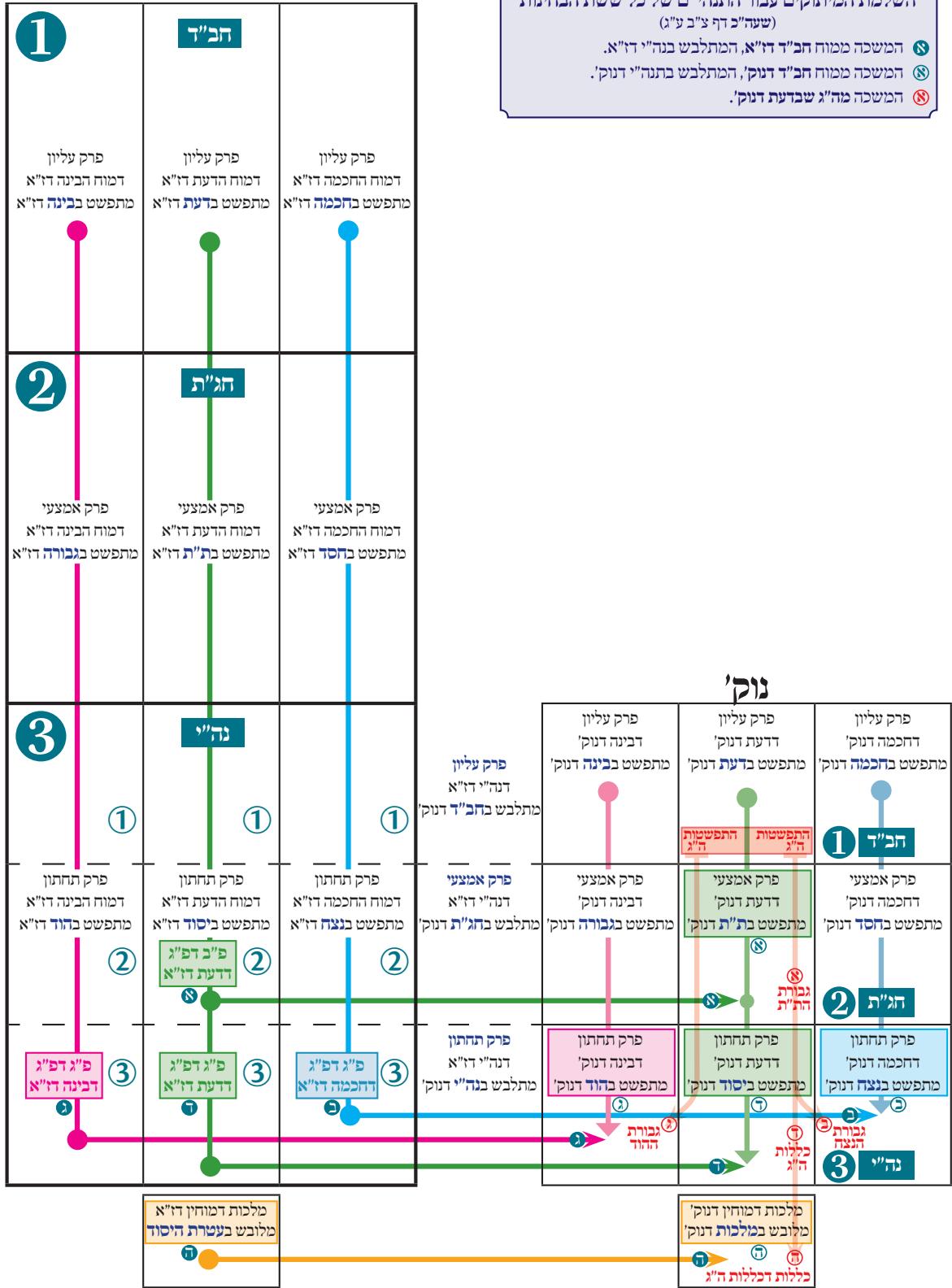
בתיבת ארכימ. כל "ס הפרטית", ד"ד ספריות עליונות ו- ½, ת"ת (כלויות) דרחל, עיבורות מ"ס חכמה כלויות לטלר דבינה דרחל, וננסר החתר דבינה דרחל.
בתיבת לחיים, יודדות רק הבינה הכליליות מתמענות (כמו כהר והכמה הכליליות), אלא שאור הספויות הכליליות יודדות בשלמותן לחכמתם דבינה דרחל (בלי התמענות) וננסר החכמה דבינה דרחל.

וכן בשאר התיימות, רק הבינה הכלכלית ממשיכת לחתמטע, עד שבתבנית חזים נשרת ורק המלצות דבינה במלוכות דבינה דרול. שאר הספריות ירדו בשלימותן למלוכות דבינה דרול. וכן על דרכו הביזס', בדעת הכלכלית דרול.

תיבה	כלי	שפע
זכרנו	כלוי הכהנה דבינה הכללי	ההלו דורה
להיות	כלוי הכהנה דבינה הכללי	ההלו דורה
מלן	כלוי הכהנה דבינה הכללי	ההלו דורה
חפי	כלוי הדעת דבינה הכללי	ההלו דורה
בחיים	כלוי היחס דבינה הכללי	ההלו דורה
התבנו	כלוי הגורה דבינה הכללי	ההלו דורה
כספר	כלוי התא"ת דבינה הכללי	ההלו דורה
חיים	כלוי הנזח דבינה הכללי	ההלו דורה
למען	כלוי הודה דבינה הכללי	ההלו דורה
אלקים	כלוי היחס דבינה הכללי	ההלו דורה
חיים	כלוי המלוכת דבינה הכללי	ההלו דורה

ראש השנה - סדר השלמות המיתוקים בנסירה של עשייה

ו"ז

תמורת השופר דשחרית ומוסף (לכון במנחה וערבית)
מלך עוזר ומושיע ומגן
יום א' דראש השנה

א. יכוין² להוציא צלם דאימא דאח' דאח' דפנימיות מתוך רחל⁴ (ו' ושליש מכתר דרחל ותנה"ס מ"ס):

צלם דאימא *

אתיה	אתיה	אתיה	אתיה
ימונה	ימונה	ימונה	ימונה
אתיה	אתיה	אתיה	אתיה
ימונה	ימונה	ימונה	ימונה
אתיה	אוֹהֲיוֹתָה	אוֹהֲיוֹתָה	אתיה
ימונה	יְהִוּוֹתָה	יְהִוּוֹתָה	ימונה

ב. וגם להוציא הגבורות דכחב"ד חר"ג וש"ע דת"ת, מתוך כתר דרחל דאח' דאח' דפנימיות [והם הריבועים, שנמשכו בתיבת זכרנו מלאה, לכתר דרחל]:

ז' גבורות (הריבועים)

אתיה	אתיה	אתיה
ימונה	ימונה	ימונה
אתיה	אתיה	אתיה
ימונה	ימונה	ימונה
יְהִוּתָה	יְהִוּתָה	יְהִוּתָה
אתיה	אתיה	אתיה
ימונה	ימונה	ימונה
יְהִוּתָה	יְהִוּתָה	יְהִוּתָה
אתיה	את	אתיה
ימונה	תֵּה	תֵּה
יְהִוּתָה	יְהִוּתָה	יְהִוּתָה

* בענין נרנח"י וכלי כתר, ראה בסידור היר"א ח"ג עמ' 1-373, וכן בסידור הנדרפס דף ס"ה רע"א ודף ס"ו טע"א, בענין השופר לא עשו נרנח"י וכלי כתר, וכמברואר גם בטוב שם דף ל"א ע"א-ב' אות ט"ל. וב侷ן מלך עוזר ומושיע ומגן, בסידור הנדרפס דף מ"ט טע"ב ודף ב', ע"א לא עשו נרנח"י וכלי כתר, וב侷ן השופר. אבל ביר"א עמ' 7-316 כן עשו נרנח"י וכלי כתר. וככתב על זה בטוב שם סוף אות ט"ל, וח"ל: ומוכרח לומר שאין ממו"ר הרוב שר שלום ז"ל, דמאי שנא מבוים [מהשופר].

ג. להעלות צלים دائימה והగבורות הנ"ל על גבי רישא דז"א⁵, במקום⁶ שעומד צלים דאבא דאח' דאח' דפנימיות [שיצא מרישא דז"א בתיבת אהבה]: [ולחנים]

צלים דאו"א

אתיה אתייה יְהוָה יְהוָה				
אתיה אתייה יְהוָה יְהוָה				
אתיה אתייה יְהוָה יְהוָה				

ז' גבירות (רביעיים)

אתיה יְהוָה	אתיה יְהוָה	אתיה יְהוָה
אתיה יְהוָה	אתיה יְהוָה	אתיה יְהוָה
אתיה יְהוָה	אתה תְּהִ	אתה תְּהִ
אתה תְּהִ	אתה תְּהִ	אתה תְּהִ

ד. ויבונן להעלות ה' צלים דאו"א דאח' דאח' דפנימיות, עם זו' גבירות [כמסודר לעיל אותן ג'], עם בירורי הרפ"ח דאח' דפנימיות העומד ע"ג רישא דז"א⁷:

ע"ב דעת' - ז' - מל' דחסד י'וֹד ה' ו'וֹת ה'	ע"ב דעת' - ז' - מל' דגבורה י'וֹד ה' ו'וֹת ה'	ע"ב דעת' - ז' - מל' דתנה"י י'וֹד ה' ו'וֹת ה'
ע"ב דעת' - ז' - מל' דמל' י'וֹד ה' ו'וֹת ה'	ע"ב דעת' - ז' - מל' דמל' י'וֹד ה' ו'וֹת ה'	ע"ב דעת' - ז' - מל' דמל' י'וֹד ה' ו'וֹת ה'
ע"ב דעת' - ז' - מל' דמל' י'וֹד ה' ו'וֹת ה'	ע"ב דעת' - ז' - מל' דמל' י'וֹד ה' ו'וֹת ה'	ע"ב דעת' - ז' - מל' דמל' י'וֹד ה' ו'וֹת ה'

עם נשמה יסוד דא"א שבבינה דז"א⁸, למ"ד ומ"ן לאו"א, ומאו"א לא"א, ומא"א לעתיק,
וכן מזה לזה עד ע"ב ס"ג דא"ק.

ה. ומזודוגים טעמי ע"ב וטעמי ס"ג דא"ק:

יְהִי רָצֵן רָצֵן
יְהִי רָצֵן רָצֵן
אַהֲרֹנִיָּה

ומוציאאים י"ס דמ"ה ממצח דא"ק, עם תשלום י"ס דב"ן היוצאים מעניין א"ק.

ג. ויורדים המוחין דא"ח, **דפנימֶת**⁹ לעתיק, ויורדים ומחלבים בנה"י דעתיק¹⁰.

(פ"ת)	(פ"א)	(פ"ע)
נה"ל ↓	חג"ת ↓	חכ"ד ↓
אַהֲרֹנִיָּה	אַהֲרֹנִיָּה	אַהֲרֹנִיָּה
אַהֲרֹנִיָּה	אַהֲרֹנִיָּה	אַהֲרֹנִיָּה

ג. זיוג נה"י דעתיק¹¹: **אַהֲרֹנִיָּה**
זיוג חג"ת דא"א: **אַהֲרֹנִיָּה**

ח. זיוג ב' המזולות: **יְהִי אָלֹהָה רָצֵן רָצֵן יְהִי רָצֵן רָצֵן**

ט. ויורדים המוחין לכחכ"ד דאו"א ומזודוגים יחד נ"ר¹²:

אַהֲרֹנִיָּה	
בכתה	אַהֲרֹנִיָּה
בחכ"ד	אַלְלוֹתָהִים
בז"ת	אַהֲרֹנִי

ומשם נמשכים ארבעה צלמיים: ב' צלמי דאח' דפנימיות שעלו למן', עם ב' צלמי אח' דפנימיות דאו' א' שנתקנו עתה מחדש סוד ב' מנעף'ך: מנגנון מנגנון
ולהמשיר כל הד' צלמיים על גבי רישא דז'א, ולהמשיכם לתוך י' ספירות דז'א:¹³

ג' כל בינה דז"א

אלֹהֶם. אֱלֹהֵי הָאָדָם
אֱלֹהֵי הָאָדָם
אֱלֹהֵי הָאָדָם
אֲתַּיְתָּה

ג' כל גבורה דז"א

יְהוָה יְהוָה אֱלֹהִים לְמַדְתֵּן אֱלֹהִים לְמַדְתֵּן

ג' כליהוד דז"א

שְׁנִיּוֹן דָּלַת יְהֻדָּה אֲצַבָּאוֹת אֲצַבָּאוֹת
שְׁנִיּוֹן דָּלַת יְהֻדָּה אֹות

ג' כל דעת דז"א

יְדֹעַת
יְדֹעַת
יְדֹעַת

ג' כלית דז"א

יְהוָה יְהוָה אֱלֹהִים לֵאמֹר אֱלֹהִים לֵאמֹר

ג' בלי יסוד דז"א

שׁוֹנֵם דָלָת

ג' כליה חכמה דז"א

יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה

ג' כל הצד דז"א

אליהו
אלוף למד

ג' כל נצח דזיא

טָבַע

יא. [ולשิตה השד"ה, יש לכוון לתקן בהארה חב"ד דנוק' דאח' דאח' דפנימיות ודאח' דפנים דפנימיות וכמ"ש בתר"ת, וכך יש לנוהג:]

אח' דאח' דפנימיות (ישן) - אח' דפנים דפנימיות (חדש) חב"ד דרחל

אמ' אמי' אמי' י'מו' י'מו'	אמ' אמי' אמי' י'נו' י'נו'	אמ' אמי' אמי' י'נו' י'נו'	אמ' אמי' אמי' י'נו' י'נו'
אלף ה'ה יוד ה'	יד' ה'ה יו' ה'	י'וד' יוד' ה'א ו'	י'וד' ה'א ו'
אה'יה א אה' אה' אה' אה'	י'ה' יה' יה' יה' יה'	י'וד' יוד' ה'א יוד' ר'א וא' יוד' ר'א וא' ר'	

ג' כל' בינה דרחל

אלף ה'ה יוד ה'
אה'יה
א אה' אה' אה'

ג' כל' דעת דרחל

יד' ה'ה יו' ה'

ג' כל' חכמה דרחל

י'וד' ה'א ו'

י'וד' יוד' ה'א ו'

י'וד' ה'א ו'

י'ה' יה' יה' יה'

ע"כ לשיטת השד"ה]

יב. ועתה יכוון **להזכיר**¹⁴ ששה גבורות ושליש (הנקראים ז' גבורות, והם הריבועים) **דאח' דאח' דפנימיות** שעלו למ"ז, למקוםן בכתיר דרחל:

אח' דאח' דפנימיות (ישן) ז' גבורות (הריבועים)

אמ' אמי' י'מו'	אמ' אמי' י'נו'	אמ' אמי' י'נו'
י'ה' יה' יה' יה'	את' את' את' את'	את' את' את' את'
י'ה' יה' יה' יה'	י'ה' יה' יה' יה'	י'ה' יה' יה' יה'
אמ' אמי' י'נו'	אמ' אמי' י'נו'	אמ' אמי' י'נו'

ג' כל' כתיר דרחל

י'וד' ה'א וא' ה'

י'וד' . י'וד' ה'א . י'וד' ה'א וא' . י'וד' ה'א וא' ה'

י'ה' יה' יה' יה'

יג. ולהמשיך מחדש ע"י ז"א הז' גבורות דאח' **דפנימיות לתוך י"ס** דברך דרחל¹⁵.
ולהמשיך לה מגופא דז"א מב' שלישי הת"ת, ולנסורה:

אח' דפנימיות - ז' גבורות (הריבועים)

אֲחִיהָ יְהוָה יְהוָה יְהוָה	אֲחִיהָ אֲחִיהָ יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	אֲחִיהָ יְמֻמָּה יְהוָה יְהוָה
אֲחִיהָ יְהוָה יְהוָה יְהוָה	אַתָּה אַתָּה יְהִי יְהִי	אֲחִיהָ יְלֹמֶד יְהוָה יְהוָה
יְהִי וְתִּתְהִלֵּת יְהוָה יְהוָה		

מגופא דז"א (ב"ש ת"ת)

יְהִי
וְתִּתְהִלֵּת
יְהוָה יְהוָה

ג' כל כתר דרחל

יְוָדָה וְאוֹהֶה
יְוָדָה וְאוֹהֶה
יְוָדָה וְאוֹהֶה
יְהִי יְהוָה יְהוָה

ולנסור את הכתור דרחל מ"א

מלך עוזר ומושיע ומגן יום ב' ראש השנה

א. יכוין להוציא צלם דאימא דאח' דחיצוניות מתוך הנוק' [רחל] (כתר מכתיר דרחל, ה' ושליש מהכמה, ותני"ס מ"ס דרחל):

צלם דאימא

אהיָה בְּתוֹךְ	אהיָה בְּתוֹךְ	אהיָה בְּתוֹךְ	אהיָה בְּתוֹךְ
אהיָה בְּתוֹךְ	אהיָה בְּתוֹךְ	אהיָה בְּתוֹךְ	אהיָה בְּתוֹךְ
אהיָה בְּתוֹךְ	אהיָה בְּתוֹךְ	אהיָה בְּתוֹךְ	אהיָה בְּתוֹךְ

ב. וגם להוציא הגבורות דכחב"ר חוי"ג וש"ע דת"ת, מתוך כתר וחכמה דרחל דאח' דחיצוניות [והם הריבועים, שנמשכו בתיבת אהבה מלאה לבתור דרחל, ובתיבת זכרנו לחכמה דרחל]:

ז' גבירות (הריבועים)

אהיָה בְּתוֹךְ	אהיָה בְּתוֹךְ	אהיָה בְּתוֹךְ

ג. להעלות צלם דאיימה והగבורות הנ"ל על גבי רישא זו"א, במקום שעומד צלם דאבא דאח' דחיצוניות [שיצא מרישא זו"א בתיבת אהבה:][לחברם]

עמ' דאו"א

אֲתָה יְהוָה

אֲתִיכָה
יְמֹנוֹת

ז' גבורות (הריבועים)

אֶת־
יְהוָה

יְהִי־תָּהֹרַת

אַמִּתָּה
יְהוָה

אֲמִילָה
יְמֻנָה
יְמֻנוֹת

אתה
תורה
י

אָהִילָה
יְהוָה
יְהֹוָה יְהוָה

אָתָּה
יְהֹוָה
אָתָּה
יְהֹוָה

אֲחִיכָּה
יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

עד כאן אח' דהיצוניות

ד. גם יכוון לסלק ב' צלמים דאו"א דאח' דפנים דפנימיות, מתו"ר ז"א:

אלם דאנו"א

אתה יתוחם

אַתִּיכָּה
יְהוָה

ה. גם יכוין **לסלק** הגבירות דכחਬ"ד חור"ג וש"ע דת"ת דא"ח' דפנים דפנימיות, מתוך כתר דרחל:

ז' גבירות (הריבועים)

אֲתָּה֙ יְהוָה֙

יְהוָה֙ יְהוָה֙

יְהוָה֙ יְהוָה֙ יְהוָה֙

אֲתָּה֙ יְהוָה֙
יְהוָה֙ יְהוָה֙
יְהוָה֙ יְהוָה֙ יְהוָה֙

אֲתָּה֙ אֲתָּה֙
יְהוָה֙ יְהוָה֙
יְהוָה֙ יְהוָה֙ יְהוָה֙

אֲתָּה֙ יְהוָה֙
יְהוָה֙ יְהוָה֙
יְהוָה֙ יְהוָה֙ יְהוָה֙

אֲתָּה֙ יְהוָה֙
יְהוָה֙ יְהוָה֙
יְהוָה֙ יְהוָה֙ יְהוָה֙

אַתָּה֙ אַתָּה֙
יְהָה֙ יְהָה֙
יְהָה֙ יְהָה֙ יְהָה֙

אֲתָּה֙ יְהוָה֙
יְהוָה֙ יְהוָה֙
יְהוָה֙ יְהוָה֙ יְהוָה֙

ו. להעלות הב' צלים דאו"א עם הגבירות דכחוב"ד חור"ג וש"ע דת"ת דא"ח' דפנים דפנימיות ע"ג רישא דז"א [כמסודר לעיל אותן ג'].

ז. ועתה יכוין להעלות כל הד' צלים: דהינו ב' דא"ח' דחיצוניות, וב' דא"ח' דפנים דפנימיות עם הגבירות דכחוב"ד חור"ג וש"ע דת"ת שלם [כמסודר לעיל], עם בירורי הרפ"ח דפנים דפנימיות, ופנים דחיצוניות:

ע"ב דעתך - ז' - מל' דחсад **יְהוָה֙ יְהוָה֙ יְהוָה֙**
ע"ב דעתך - ז' - מל' דגבורה **יְהוָה֙ יְהוָה֙ יְהוָה֙** - **יְהוָה֙ יְהוָה֙ יְהוָה֙**
ע"ב דעתך - ז' - מל' דתנה"י **יְהוָה֙** - **יְהוָה֙ יְהוָה֙ יְהוָה֙**
ע"ב דעתך - ב' שהיא ד' - מל' דמל' **יְהוָה֙ יְהוָה֙ יְהוָה֙**

↑

עם נשמת יסוד דא"א שבבינה דז"א, **למ"ד ומ"ן לאו"א**, ומאו"א לא"א, ומא"א לעתיק, וכן מזה לזה עד ע"ב ס"ג דא"ק.

ח. ומזודוגים טעמי ע"ב וטעמי ס"ג דא"ק:

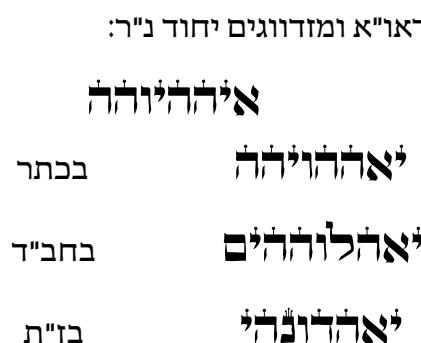
**יְוָדָהִי רַיּוֹןִי
יְאֵחֶלְיוֹתָהִי
אִיהֲרִיּוֹתָהִי**

ומוציאים י"ס דמ"ה ממצח דא"ק, עם תשלום י"ס דב"נ היוצאים מעני א"ק.

ט. ויורדים המוחין **דפנימ דפנימיות** ופנימ דחיצוניות לעתיק, ויורדים ומתלבשים בנה"י דעתיק.

יא. זיווג ב' המזולות: **יְוָדָהִי רַיּוֹןִי
יְאֵחֶלְיוֹתָהִי**

יב. ויורדים המוחין **лечחכ"ד דאו"א** ומזודוגים יהוד נ"ר:

יג. ומשם נמשכים ח' צלמים, דהיינו: ד' צלמים (ישנים) ב' דאח' דחיצוניות וב' דאח' דפנימיות דפנימיות שעלו למ"ז, עט' ד' צלמים (חדשים) ב' דפנימ דחיצוניות וב' דפנימ דפנימיות דאו"א שנתקנו עתה מחדש שם סוד ד' מנצפ"ר: מנטפ"ר מנטפ"ר מנטפ"ר מנטפ"ר.
ולהמשיך כל השמונה צלמים על גבי רישא דז"א, ולהמשיכם לתוך י' ספרות דז"א:

אך, דחיצוניות (ישן) – פנים דחיצוניות (חדש) ב', צלמים דאו"א

א' דפנימיות (ישן) - פנים דפנימיות (חדש) ב' צלמים דאו"א

תור כליז"

ג' כל בינה דז"א

ג' כל דעת זו יא
יודֵה הַיְוִין הַיְיָ
יְלֹודֵה הַיְוִין וְאוֹהֶה
יְלֹודֵה הַיְוִין וְנוֹהֶה

ג' כל חכמה זו א' יוד חי ואו הא
ה' יה יחו יהוה יונד בא ואו הא

ג' כל גבורה זויא
וועד הא ואו הא
אללה. אללה למד. אללה למד הי.
יה ידו יהוה אללה למד הי יוד. אללה למד הי יוד מם
יהוּה

ג' כל הסדר דז"א
א אל אלה אלה אלה למד

ג' כל הוד דז"א	ג' כל יסוד דז"א
אדמי	יהדותני
א צבאו צבאות	שין דלהת יוד
אות	שין דלהת יוד

ג' כל נצח דז"א
ה' הוּה
ט' צב צבא
צ' צבא

יד. ולשיטת השד"ה, יש לכוון לתקן בהארה [מנה"י דז"א] ח'ב"ד דנוק' דא"ח, ופנימם דפנינים דפנניות, וא"כ, ופנימם דחיצוניות וכמ"ש בתר"ת, וכן יש לנוהג:

אך, ופניהם דפניות דפנימיות – אֲחֵי' ופניהם דחיאוניות

ג' כל בינה דרך
אלף הה יוד הה
אהיה
א אה אה אה אה

ג' כל דעת דרחל
יוד הה וו הה
יוד הה יוד הה וו יוד הה וו הה
יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא

ג' כליה חכמה דרך

טו. ועתה יכוון להחיזיר הגבורות דכחב"ד חוג' ושב"ע דת"ת (הנקראים ז' גבורות, והם הריבועים דאח' דחיצוניות שעלו למי"ן, למקומן בכתר דרכיה):

אח' דחיצוניות (ישן - שננסר בתיבת אהבה דיום ב')

אתְּנִיָּה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה	אתְּנִיָּה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה	אתְּנִיָּה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה
אתְּנִיָּה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה	אתְּנִיָּה יְהֹוָה יְהֹוָה	אתְּנִיָּה יְהֹוָה יְהֹוָה
אתְּנִיָּה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה	אתְּנִיָּה יְהֹוָה יְהֹוָה	אתְּנִיָּה יְהֹוָה יְהֹוָה

ג' כל כתר דרכיה

יְהֹוָה אֶתְּנִיָּה
 יְהֹוָה אֶתְּנִיָּה וְיְהֹוָה אֶתְּנִיָּה
 יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה

טו. יכוון להשair ב**ביס** הכתר הנז' הו"הDK מץ עם הריבוע שלו.

והשאר ימשיכם ל**ביס** דחכמתה דאח' דחיצוניות דרכיה:

אח' דחיצוניות (ישן - שננסר בתיבת זכרנו דיום ב')

אתְּנִיָּה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה	אתְּנִיָּה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה	אתְּנִיָּה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה
אתְּנִיָּה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה	אתְּנִיָּה יְהֹוָה יְהֹוָה	אתְּנִיָּה יְהֹוָה יְהֹוָה
אתְּנִיָּה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה	אתְּנִיָּה יְהֹוָה יְהֹוָה	אתְּנִיָּה יְהֹוָה יְהֹוָה

ג' כל חכמתה דרכיה

יְהֹוָה אֶתְּנִיָּה
 יְהֹוָה אֶתְּנִיָּה וְיְהֹוָה
 יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה

צ. ועתה יכוין להחזר הגבירות דכחבר' חוו"ג וש"ע דת"ת (הנקראים ז' גבירות, והם הריבועים דאח' דפנימיות שעלו למי"ז, למקומן בכתר דרכל):

אח' דפנימיות (ישן - שננסר ב"מלך עוזר" ביום א')

אֲתִיכָּה

יְהֹוָה

יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה

אֲמֵيمָה

יְהֹוָה

יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה

אֲתִיכָּה

יְהֹוָה

יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה

אֲתִיכָּה אֲתִיכָּה

יְהֹוָה יְהֹוָה

יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה

אֲתִיכָּה

יְהֹוָה

יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה

אֲתִיכָּה

יְהֹוָה

יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה

ג' כל' כתר דרכל

יְהֹוָה וְאַתָּה

יְהֹוָה . יְהֹוָה . יְהֹוָה וְאַתָּה . יְהֹוָה וְאַתָּה

יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה

יח. יכוין להשair ב"יס דכתר הנז' הוייה דניקוד Kmץ עם הריבוע שלו.

והשאר ימשיכם ל"ס דחכמה דאח' דפנימיות דרכל.

ולהמשיך לה מגफא דז"א מפרק ראשון דנצח, ולנסור חכמה דאח' דפנימיות דרכל:

אח' דפנימיות

אֲתִיכָּה

יְהֹוָה

יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה

אֲתִיכָּה

יְהֹוָה

יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה

אֲתִיכָּה אֲתִיכָּה

יְהֹוָה יְהֹוָה

יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה

אֲתִיכָּה

יְהֹוָה

יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה

אֲתִיכָּה

יְהֹוָה

יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה

מנופה דז"א (פ"ע דנצח)

אַתָּה

יְהֹוָה

יְהֹוָה

ג' כל' חכמה דרכל

יְהֹוָה וְאַתָּה

יְהֹוָה . יְהֹוָה . יְהֹוָה וְיְהֹוָה . יְהֹוָה וְאַתָּה

יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה

ולנסור את החכמה דרכל מז"א

יט. גם יכין להמשיך עתה ע"י ד"א, גבירות דכח"ד חורג וש"ע דת"ת (הנקאים ז' גבירות, והם הריבועים) מתקות פנימית דפנימיות דז"א, מלובשים¹⁶ במלכויות שהם ריבוע היות, ליש"ס דכתר דפנימית דגופא דז"א מב"ש התחרותים דת"ת דז"א, שהוא וזה דהויה ווגם להמשיך לה חלק מגבירות דריבוע דהויה, ולנסור אותה מב"ש הת"ת דז"א: דחולם עם ב' נתחים האחרוניים דריבוע דהויה, ולנסור אותה מב"ש הת"ת דז"א:

פנימ דפנימיות (חדש)

אתיה

תְּהִוָּה

יְהִי־יְהֹוָה

מגופא דז"א (ב"ש ת"ת)

תְּהִ
וְהַ
יְהֹוָה

ג' כל בתר דחול

יְהֹדֶה רָא וְאֵתָה

יְהֹדֶה . **יְהֹדֶה** רָא . **יְהֹדֶה** רָא וְאֵתָה

יְהִי־יְהֹוָה

ולנסור את הכתיר דרחל מז"א

ב. יכוין **להשair בכתיר הנז'** הויה דנייקוד קמצ'ם עם הריבוע שלו. והשאר ימשיכם **לחכמה דפנימ דפנימ דפנימיות דרחל**.

וגם להמשיך לה חלק מגבירה דגופא דז"א מפרק ראשון **דנצח** דז"א, שהוא וזה דהויה דחריק עם ב' נתחים ראשוניים דריבוע דהויה, ולנסור אותה מפרק ראשון **דנצח** דז"א:

פנימ דפנימיות (חדש)

אתיה

תְּהִוָּה

יְהִי־יְהֹוָה

אתיה

תְּהִוָּה

יְהִי־יְהֹוָה

אתיה

תְּהִוָּה

יְהִי־יְהֹוָה

אתיה

תְּהִוָּה

יְהִי־יְהֹוָה

אתיה

תְּהִ

יְהֹוָה

אתיה

תְּהִוָּה

יְהִי־יְהֹוָה

מגופא דז"א (פ"ע דנצח)

אֲתָה
תְּהִ
יְהִי

ג' כל חכמה דרחל

יְהֹדֶה רָא וְאֵתָה

יְהֹדֶה יְהֹדֶה רָא וְאֵתָה

יְהִי־יְהֹוָה

ולנסור את החכמה דרחל מז"א

כא. גם יכול המשיר עתה ע"ז"א, גבירות דכחכ"ד חור"ג וש"ע דת"ת (הנקראים ז' גבירות, והם הריבועים) מתחוקות **דפנימ דחיצוניות** דז"א, מלבושים במלכויות שהם ריבועי היות, לי"ס דכתր דפנימ דחיצוניות דרחל. וגם להמשיך לה חלק מגבורות דגופא דז"א **מבר' התחתונים דת"ת** דז"א, שהוא ז' דהוויה דחולם עם ב' נתחים האחרוניים דריבוע דהוויה, ולנסור אותה מבר' הת"ת דז"א:

פנים דחיצוניות (חדש)

אתיה

תנוּהָ

יְהִיּוּ יְהֹוָה

אתיה

תנוּהָ

יְהִיּוּ יְהֹוָה

אתיה

תנוּהָ

יְהִיּוּ יְהֹוָה

אתיה

תנוּהָ

יְהִיּוּ יְהֹוָה

את

ת

יְהִיּוּ

יְהֹוָה

אתיה

תנוּהָ

יְהִיּוּ יְהֹוָה

אתיה

תנוּהָ

יְהִיּוּ יְהֹוָה

מגופא דז"א (ב"ש ת"ת)

יְהַ
וְהַ
יְהֹוָה

ג' כל בתר דרחל

יְהֹדָה וְאוֹהֶה
יְהֹדָה . יְהֹדָה . יְהֹדָה וְאוֹהֶה . יְהֹדָה וְאוֹהֶה
יְהִיּוּ יְהֹוָה

ולנסור את הכתרא דרחל מו"א

כב. יכול להשיר בכתרא הנו' חוויה דניקוד קמץ עם הריבוע שלו.

והשאר ימשיכם **לחכמה דפנימ דחיצוניות** דרחל.

וגם להמשיך לה חלק מגבורה דגופא דז"א **מפרק ראשון נצח** דז"א, שהוא ז' דהוויה דחריק עם ב' נתחים ראשוניים דריבוע דהוויה, ולנסור אותה מפרק ראשון נצח דז"א:

פנים דחיצוניות (חדש)

אתיה

תנוּהָ

יְהִיּוּ יְהֹוָה

אתיה

תנוּהָ

יְהִיּוּ יְהֹוָה

אתיה

תנוּהָ

יְהִיּוּ יְהֹוָה

את

ת

יְהִיּוּ

יְהֹוָה

אתיה

תנוּהָ

יְהִיּוּ יְהֹוָה

אתיה

תנוּהָ

יְהִיּוּ יְהֹוָה

מגופא דז"א (פ"ע נצח)

אָהָ
יְהַ
יְהִ

ג' כל חכמה דרחל

יְהֹדָה וְהָה

יְהֹדָה יְהֹדָה וְיְהֹדָה וְהָה

ולנסור את החכמה דרחל מו"א

יום שני י"ג אלול תשנ"ז

קובץ 44

הרבי מרדכי עטיה

מקום עלויות זו". וראה פרי עץ הגן עמ' ג' - ר'.

יום א' תפילה ערבית: עד פרצוף גבורה דו"ק, דנוּק', דפרצוף בינה דזו"ן דעתילות, והוא בחינת כלים חיצוניים.

יום א' תפילה מנוחה לחש: עד פרצוף גבורה דו"ק, דנוּק', דפרצוף בינה דזו"ן דעתילות, והוא בחינת כלים אמורים.

חוֹרֶה: עד בינה, דנוּק', דפרצוף בינה דזו"ן דעתילות, והוא בחינת כלים אמורים.

יום ב' תפילה ערבית: [יש בה ב' סוג עליות] א. בחיצוניות, עד פרצוף גבורה דו"ק דנוּק', דפרצוף בינה דזו"ן דעתילות, והוא בחינת כלים חיצוניים. ב. בפנימיות, עד פרצוף גבורה דעתרא דעתרא, דנוּק', דפרצוף בינה דזו"ן דעתילות, והוא בחינת כלים חיצוניים. [וראה פ"ה עמ' ה' ד"ה ומה שיש].

יום ב' תפילה מנוחה לחש: [יש בה ב' סוג עליות] א. בחיצוניות, עד פרצוף גבורה דו"ק, דנוּק', דפרצוף בינה דזו"ן דעתילות, והוא בחינת כלים אמורים. ב. בפנימיות, עד פרצוף גבורה דעתרא דעתרא דעתרא, דנוּק', דפרצוף בינה דזו"ן דעתילות, והוא בחינת כלים אמורים.

חוֹרֶה: בפנימיות וחיצוניות עד בינה, דנוּק', דפרצוף בינה דזו"ן דעתילות, והוא בחינת כלים אמורים.

הערות:

1. הנה בפתח ע"ד דף צ"א אמצע ע"ד ודף צ"ו רע"א, מבואר שכוננה זו יש לעשותה בתיבת חיים האחרון של זכרנו, אמן בפ"ה דף י' ד"ה מלך עוזר, מבואר שמקום הכוונה הוא במלך עוזר, וכן אנו נוהגים, ובמ"ש בנה"ש דף לג ע"א ד"ה ונחזר, זול': ואח"כ במלך עוזר להמשיר המוחין דפנים לפרצוף הפנים דאותו יום דרחל. מבואר, שכוננת אלו עוסקים במלך עוזר וכו'. והגם שלכארה שם מيري בשאר הימים, מ"מ ראה בדברי הרוב אג"ן המובא בצדוק ושלומ הנדרמ"ח דף ק"א סע"ב, שכtab בהדייא שכוננת הנה"ש היא על יום ראש השנה, שבתפילה ערבית ומנוחה ביום א' דרי"ה במלך עוזר ומושיע ומגן נעשה מה שנעשה בשופר, וכן כתוב שם בדף ק"ג סע"א רע"ב אות ב'. ועוד נראה לומר דמ"ש הרש"ש ואח"כ במלך עוזר וכו' להמשיר המוחין דפנים, מيري דווקא בר"ה ולא בעשרה ימי תשובה, שהרי **המשכת המוחין** דפנים אינה אלא ביום ר"ה, אבל בשאר הימים אין אלא נסירה ולא המשכת מוחין. והגם שבנה"ש דף ל"ז סע"ד נראה שיש לעשותה הכוונה קודם מלך עוזר, נראה שהעיקר הוא כמו"ש בנה"ש ל"ג סע"א וככל, שהרי בנה"ש ל"ז ע"ג וד' יש הרבה דברים שחזור הרש"ש מהם, וראה עלי נהר דף י"ט ע"א, ובשערי רחמים ח"ב שאלה ש"ה.

עוד נראה דמ"ש הרש"ש ואח"כ קודם מלך עוזר וכו', יש בו הבנה אחרת ובמ"ש הצדוק ושלומ דף קי"א רע"ב ע"פ עולת תميد. עוד ייל דהנה יעוץ היטב בסידור כתבי להרב פירירא עמ' 50 למטה, שככל הכוונה שבדף ל"ז עד היא רק בשחרית [וכן הוא הדיבור המתחל של הרש"ש

- באמצעו ע"ד], וא"כ בעניין מנהה וערבית הוא רק כמי"ש בדף ל"ג ע"א, והוא מלך עוזר. וראה ביר"א ח"ג 315 שמשמעות שם כפת"ע, וכן נראה כוונת היר"א שם עמ' 299, הגם שם אפשר לפרש אחרת. וכן מהסידור הנדפס דף מ"א ע"א נראה דכוונתו בפת"ע, שכחוב בתיבת חיים בסופה, זו"ל: ואח"כ יאמר מלך עוזר, ואם הוא במנחה או בערבית יכוין עד"ז, מבואר שرك בשחרית ימשיך מלך עוזר, אבל במנחה וערבית יכוין קודם לאלו הכוונות ואח"כ יאמר מלך עוזר, וכמי"ש שם בדף מ"א ע"ב ש"ו.⁶
2. הכוונה שכאנן לכוחה מפע"ה דף י' והוא קרובה לשון הסידור מ"א ע"א, וראה לשון היר"א 299 וש להעיר שהיר"א שם מועתק מזורת הארץ דף י"ב רע"א, המובא גם בפת"ע צ"ד ע"ב ד"ה הנה. [ונראה שהכל לשיטת זמרת הארץ כדלקמן הע' 14].
3. עיקר הכוונה כאן היא בעניין השופר המוביל בסידור דף ס"ג ע"ב. אמנם כאן אין עניין לעורר כלים ומוחין דאבא שرك בשופר מחתמת הכל השופר נעשה התעוורות, ובaan איןibal אין התעוורות. עוד נראה שכאנן אין בכלל צורך בהתעוורות, דרך בשופר להיותו רחוק הרבה מתיבת באבבה, לבן צרייך לעוזר, אבל כאן שהוא סמור, אין צורך בהתעוורות. ויש להביא ראי' לזה מכוונות באבבה דיום חול [סידור דף ע"ב] שהייה סילוק חכਮות וחסדים ע"ג רישא דז"א, ואח"כ [דף ע"ג ע"ב] כשהצלים דאבא עללה למ"ז, אין צורך לעורר אותו קודם עליתו למ"ז, ונראה פשוט להיות שלילתו למ"ז היא תיכף וסמור לסלוקו ע"ג רישא דז"א, וה"ה כאן במלך עוזר שהיותו סמור אין צורך בהתעוורות. עוד ראי' מהמוחין דבינות וגבורות שבנק' העולים למ"ז בתקיעת ראשונה, שאין צרייך לעוררם, להיות שעליתם למ"ז היא תיכף ומיד ליציאת מהנוק'⁷, [ונראה בשער רחמים ח"ב שאלה ש"ג בדברי השד"ה].
4. הנה בסידור דף מ"ג ע"ב (בעניין יציאת המוחין דאח' דאח' דיום ב') סידרו שם ציור של מוחין דאו"א, מלבד הנרנח"י. אולם בתקיעת שופר (דף ס"ד ע"א וב') לא ציירו המוחין, ולכארה היה ראוי LSDRIM, שהרי בשתי המקומות מדובר באח' דאח' דפנימיות. ויש לדעת כיצד הוא האמת, וכן מה הדין כאן במלך עוזר.
5. אלם דאיתא, הכוונה על מוחין דבינות וגבורות שנכנסו בתיבת באבבה (ל"ז ע"ב) כחבד חוו"ג וש"ע דת"ת ללאה, ושני שלישים ות"ת ונה"י לרחל. ומה שכתב כאן שיש להוציאו עצם דאיתא [כנז"ל סוף הע' 3] מרחל, ולא הזכיר לאה, נראה כוונתו היה שבתיבת זכרנו כשםשכו ה' גבורות [הריבועים] מלאה לכתר דרחל, גם הצלם דאיתא שם הבינות וגבורות שהיו בלאה נמשכו לכתר דרחל, וכמובואר כל זה בנה"ש דף ל"ג רע"ב. והרי שיש בכתר דרחל ה' גבורות, וצלם דאיתא שם הבינות וגבורות שהיו בלאה. עוד יש להוציא מרחל התנה"י דבינות וגבורות שניתנו ברחל בתיבת באבבה. ואף שלא הדגיש זאת בסידור פשוט שכן הוא, דהרי בשופר בדף ס"ד ע"ב וכן ביר"א 299 רואים שצלם דאיתא שיצא מהנוק' הוא שלם ב"יס. אמנם הגבורות שם הריבועים שניתנו לתנה"י דרחל, אינם יוצאים מרחל ואין עולמים למ"ז.
6. ובעניין אם צרייך לציר כל' חב"ד דז"א, שיטת הסידור המודפס היא: שرك כאשר יש הוצאה וגמ' השארות ע"ג רישא דז"א, אז עשו ג', כל' חב"ד דז"א, ראה בסידור בתיבת באבבה ל"ז

ע"א, וכן בסידור החול דף ע"א ע"ב וע"ב רע"א, שציירו ג' כל' חב"ד דז"א, היה שיש שם הוצאה והשארות [אמנם ראה לבתי לגני ח"א צ' ע"ב, שס"ל שיוור טוב שלא לציר כל' חב"ד, יעוייש].

ולפי"ז בסידור דף מ"ג ע"ב, וכן בשופר דף ס"ד ע"א, שיש יציה ומיד אח"כ יש עליה לאו"א, לא נשאר לעמוד ע"ג רישא דז"א, לא עשו ג' כל' חב"ד. [אמנם קצת קשה מהסידור בדף ס"ט ע"א, שם בן סידרו ג' כל' חב"ד דז"א אף שאין השארות. ואולי י"ל שם העתיקו את הכוונה שהיתה בדף ס"ח ע"ב גבי אח' דחיצוניות, ובאמת לשיטתם, אין צורך לכזין כאן ע"ג רישא דז"א].

וכן בעניין יציאת ז' גבורות מכתר דרחל, לא עשו כל' כתר דרחל, (שעומדים הגברות ע"ג הכתר), להיות שמיד אחר יציאתם הם עולים למ"ן לאו"א. וכן ביציאת צלם דאימא מהנוק' לא ציירו חב"ד דנון' וכו'.

מ"ש במקום, בן כתב בסידור הנדפס מ"א סע"א ובפער"ה עמ' י', אמן בשופר [סידור ס"ד רע"א] כתב לחברים עם צלם דאבא, וכן אליה ביר"א 299, ובמ"ש בזمرة הארץ דף י"ב רע"א. ויש לדון בשיטת הסידור שלנו שכותב במקום וכו', האם תיבת במקום היא בדוקא, והכוונה שצלם דאימא היא במקום שבו עומד צלם דאבא, ואולם אין לחבר צלם דאבא ודאימא [ORAה لكمן], או שנאמר שם"ש במקום הוא לא דוקא ובאמת גם כאן יש לחברם, ובמ"ש ביר"א הנ"ל.

עוד יש הבדל ביןכאן לשופר, שבשופר לאחר שהתעורר צלם דאבא, **צלם דאבא** הוא שמשיר אליו את הצלם דאימא, ובמ"ש בשעה"כ דף צ"ח ע"ד ש"ו 5. אבל כאן סילוק הצלם דאימא מהנוק' הוא כוונה בפנ"ע ולא נעשה ע"י צלם דאבא. ונראה שהטעם הוא, להיות שבמלך עוזר, לא סודרה הכוונה של לעורר את הצלם דאבא וככ"ל הע' 2, لكن גם לא סודר שצלם דאבא הוא שמשיר אליו את הצלם דאימא. וUPI"ז נוכל לומר, שבשופר שצלם דאבא הוא שמשיר אליו את הצלם דאימא, لكن כתב שם **לחברים**, אבל כאן שעלית צלם דאימא לא נעשתה ע"י צלם דאבא, لكن לא אמר כאן ולהחים, אלא אמר במקום.

7. הנה בתיבת באהבה בירורי הרפ"ח דא"ח' דפניהם עלו למקום שבו נמצא פרצוף ההא' דא"ח' דאותה תפילה מבואר בסידור שם, וכאשר **נסתלקו** מז"א שני צלמי המוחין דא"ח' או' עלו גם הבירורים דא"ח' דפניהם ע"ג רישא דז"א. וכמובואר כל זה בפתח ע"ד צ"ד ד"ה יכווין, יעוייש היטוב. וכן ראה בסידור הנדפס דף מ"ג רע"ב ש"ו 2, שכותב שם: ולעלותם עם הבירורים הנז' וכו', **ע"ג רישא דז"א**.

וראה להרב פע"ה עמ' ט' ד"ה באהבה ש"ו 2 שכותב: להעלות הרפ"ח עד הזו"ן דעתיות וכו' שעומדים ע"ג רישא דז"א, (וכ"כ שם בעמ' י"ג ד"ה באהבה יע"ש). ודבריו צ"ב, שם כתוב בתקילה שעלית הבירורים היא עד זו"ן, איך כתב שעומדים **ע"ג רישא דז"א**. וצ"ל שגם הוא כוונתו בפתח ע"ע, שכותב התקילה עלו עד מקום זו"ן, וזה כ"כ עליון הצלמים ע"ג רישא דז"א.

8. עניין זה מבואר היטוב במאמרי רשבי נ"ג ע"ג ד'.

9. יעווין היטוב באש"ל דף ט"ז ע"א אותן ז', ומשם באלה, שעלית אה' דא"ח' דזו"ן למ"ן היא רק

- לאו"א. ולכון בירידה מע"ב ס"ג דא"ק אין רואים את האח' דא"ח', שהרי לא עלו לשם. ורק בירידה מאוי"א ל"ז רואים את האח' דא"ח, ועמהם האח' דפנימ שירדו מע"ב ס"ג דא"ק.
10. יעווין היטב בבראתי לגני ח"א דף נ"ט סע"ב ד"ה ומוציאים, וראה גם שעריו רחמים ח"ב שאלה שס"ד, ומשם באלה, שיחוד נה"י דעתיק וכו', הכל הוא בעבר חב"ד דז"א.
11. כאן קיצר הרוב מאד, ולהבנת הדברים ראה בסידור החול בתיבת אחד דף ל"ו ע"ב. ויעווין היטב להרב אמת ליעקב דף ס"ד ע"ג אותן ע"ח. ובשם משמעון צ"ו סע"א. ובבית לחם יהודה ח"א נ"ז רע"ד, וח"ב כ"ג סע"ב. וראה עוד להרב עלי' נהר דף י"ב ע"ד אותן מ"ד, ומ"ש עלי' השדי'ה בעלי נהר דף ב"ג רע"ד.
12. בסידור בתיבת שמע (דף ג' רע"א), וכן בתיבת אחד (ה' ע"ב), סידרו בתחילת זיוג או"א אהיה והויה, ורק אח"כ זיוג נ"ר, ולכאותה גם כאן עיריך לעשות כן. ועל כללות זיוג נ"ר ראה מעיל אליו בנדר"ח דף ע"ג ע"ב, ודף ע"ד ע"א וכו'.
13. עי' בפתח"ע דף צ"ו סע"ב, ד"ה אך, שדן האם יש לכוין כמו בתקיעת שופר שנכנס הונג"ה תחילת וכו', עלי"ש.
14. יעווין היטב היר"א 299 בסוף העמוד, שהחזרת זו גבורות נעשו בתחילת קודם הכנסת צלים דא"ח' דא"ח' ודא"ח' דפנימ לתוכן ז"א, ונראה שהמסודר ביר"א הוא ע"פ שיטת זמרת הארץ [וכמו שהערתינו לעיל הע' 2]. ובדבר זה נחלק הרוב זמרת הארץ עם מרן הרש"ש, וכמבואר כל זה בזמרת הארץ ט"ז סע"ב אותן נ"א, יעוויל"ש, ואנו סיידנו בשיטת הרש"ש. וראה שבסיטת הרש"ש עשה היר"א בעמ' 301 בסופו, שהקדמים החזרת המוחין דא"ח' להחזרת זו' גבורות לנו'. וכן בשופר, יר"א 377 סידר החזרת זו' גבורות דא"ח' דא"ח' בסוף לאחר הכנסת המוחין.
- עוד יש להעיר שביר"א 299 מבואר דהוז' גבורות דא"ח' חזרים דרך לאה, ומשם לכתר דרחל. ונראה דגם זה הוא דוקא לשיטת זמרת הארץ דף י"ב ע"א (שם הם הועתק הדף הנ"ל), אבל בשאר המקומות סיידר היר"א החזרת זו' גבורות ישר לכתר דרחל, וראה 301 בסוף העמוד, וכן 377 בראש העמוד.
15. יעווין היטב ביר"א עמ' 300 בסופו, שהగבורות דא"ח' דפנימ נמשכים דרך לאה, וננסרת לאה וכו', ומשם לכתר דרחל. אמנם יעווין היטב למREN השד"ה בשעריו רחמים ח"א שאלה ר"כ, וכן בהגחת השד"ה כת"י על ע"ח ח"ב שער לד פ"ב אותן ח', ומשם באלה דלאה אינה מקבלת Ach' פנימ דפנימ.
16. העירה זו שייכת לעמוד ט"ו אותן יט' של יומ' ב' [לשונן זו שהבאו מועתקת מניסירת התרכ"ת דיום ב' סידור ע"ג ע"א. ומ"ש מלובשים במלכויות, הכוונה שהז' גבורות שהם הויות ואהיה] המנוקדות - הם מלובשים תוך הרבעים דהויה. ואף לשונן זו לא כתבה רבינו הרש"ש בשום נסירה דלעיל, מ"מ כבר בנסירה הראשונה של רחל [סידור ל"ח ע"א ד"ה עתה יכוין להשair רשימו וכו'], הדגיש לנו' הרב שהם שני בחינות, הרבעים בח' אחת והויות המנוקדות שהם ז' גבורות שהם הנרנח'י הם בח' שנייה, וכן הרב הפר את הסדר והקדמים את הנרנח'י לריבועים והזכיר שהם מלובשים בהם.